

LLETRES

Sermons de Sant Vicent

SELECCIO DE JOSEP SANCHIS SIVERA

Acaba de publicar-se—editorial "L'Estel" Sèrie Popular de Clàssics Valencians número 2—un llibre que deu posseir i llegir tot valencià. Es tracta d'una selecció de sermons de fra Vicent Ferrer, un d'ells inèdit fins ara, seguida d'una altra relació de fragments extrets dels sermonaris, així com una col·lecció d'apòlegs i paràboles de les que el sant omplia les seues predicacions.

El llibret és un goig pur. I ho és perquè l'oratória del Pare valencià és curulla de riqueses. Riquesa de lèxic, d'erudició teològica, de comparances, de cites bíbliques i evangèliques, de figures poètiques, d'interrogacions que fan frescals els raonaments, de contes i paràboles, de filosofia, de mots populars, de dites vulgaríssimes, d'interjeccions que segurament causarien calfreds en el oïdors...

L'oratoria de fra Vicent Ferrer es un riu de frases bellugadisses i transparents i és un foc que crema l'ànima. Jo no he llegit ni oït cosa semblant. Es una oratória plàstica. Entra per les oïdes i pels ulls i esborrona; és d'una dolçor angelical i d'una aspror de roca, tot alhora; és neta, translúcida; acolorida, bigarrada; atrau i confon.

En llegir aquests sermons, aquests fragments de sermons hom arriba a comprendre que les multituds el seguien, que les confessions foren sinceres i que les conversions foren abundoses.

Vicent Ferrer parlava al poble; més ben dit: parlava al vulgus. I

el poble l'entenia forçosament, perquè l'orador tenia el do de la paraula. Quan volia colpir, colpia; quan volia elevar els cors ho aconseguia fàcilment. Acariciava i fulminava. Res no s'està per dir. Denunciava les dones que per moda amostren carns i denuncia els pecats de simonia. És implacable sempre i assenyala les nafres morals del seu temps d'una manera viva i crua. Els seus anatemes fan una impressió atterradora. I, gràcia singular, per a cada mena de pecadors té el nom d'un animal per fer-ne aplicació. "Vaques, vaques us torneu!", diu furios a les fadrines que no és comporten en puritat com es comportava Santa Margarita. "I tu no eres aquell que tenies tres amigues, i eres molt pompós, i has vixcut com a porc? Els porcs no poden entrar en aquesta Església o palau, però van a estar en l'estable d'infern", diu que dirà Déu en l'hora del judici final a certs pecadors.

Al mateix temps, però, quina dolçor hi ha en els seus "Bona gent!" en començar un sermó! I quina amplitud cordial en els seus repetits "Oo, Senyor!". Es una meravella la seua flexibilitat de sentiment, d'expressió, de sensibilitat. És clar que el lector profà en lectures teològiques co que més haurà d'admirar en els sermons de Sant Vicent Ferrer, llevat la riquesa de llenguatge i el nombre d'apòlegs i paràboles que s'hi trobeu, és el que podríem dir tipisme vicentí ben difícil d'explicar en una nota bibliogràfica com la present. Cal llegir aquests sermons i fragments de sermons per a trobar i gaudir de totes les belletats de l'oratória de fra Vicent Ferrer.

El savi canonge Sanchis Sivera ha escrit per a aquest volum un importantíssim anàlisi de la figura vicentina. La nombrosa indicació bibliogràfica i les notes lingüístiques valoren més i més aquest volum que, posat a la venda en la "Diada del Llibre" s'està esgotant ràpidament.

CARLES SALVADOR

Dimarts, 12 de Maig de 1936

p. 19